

unge Mennesker — det er vel baade af det mandlige og kvindelige Køn — ikke maa have Lov til at nyde stærke Drikke paa offentlige Beværtninger. Denne Bestemmelse vil jeg ogsaa meget anbefale Tinget at stryge, ikke blot angaaende de 18 Aar, men ogsaa de 16. Er der dog nogen eller ret mange, der tro, at en saadan Bestemmelse kan overholdes? Er det da Mening, at alle unge Mennesker, naar de gaa en Spadseretur en varm Sommerdag og faa Lyst til at gaa ind paa en Beværtning og faa en lille Genstand, eller naar de ere i Følge med deres Forældre, skulle gaa med Døbeseddelen i Lommen? Og hvem er det saa, der skal afgøre, om det er en 16- eller 18aarig Person? Er det Gæstgiveren, er det Værten? Og hvem er den strafskyldige? Er det Værten, eller naar et ungt Menneske eller en ung Dame paa 17 Aar er i Følge med sine Forældre, er det saa vedkommende Forældre, der skulle tiltales, hvis Faderen køber en Flaske Rødvin og skænker den rundt og lader de unge Mennesker faa lidt deraf, blandet med Vand? Er det saa Faderen, der skal være hjemfalden til Straf, eller er det den beværtningsdrivende? Saadan en Bestemmelse synes jeg ikke, man skulde sætte ind i en Lov. Er der en eller anden Kommune, som finder Anledning til at gribe ind i saadanne Forhold, lad det saa dog blive Genstand for en Politivedtægt, men lad os blive fri for at faa noget bestemt derom i Loven.

Nordby: I Modsætning til de to ærede Medlemmer, der begge have anbefalet mange og betydelige Ændringer, har jeg ingen Ændringer at anbefale. Det Mindretal, hvortil jeg hører, er tilfreds med Forslaget, saaledes som det er oversendt fra Folketinget, og mener, at det er heldigst og bedst, at det bliver uforandret. Denne Opfattelse have vi gjort gældende i de Udtalelser, der ere fremkomne i Betænkningen, og yderligere have vi udtalt, at vi mene, at Forslagets endelige Skæbne vil blive afgjort i et kommende Fællesudvalg. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa en vidtgaende Debat om de enkelte Ændringer, kun maa jeg fremsætte nogle faa Bemærkninger, navnlig til de Udtalelser, som den sidste ærede Taler fremkom med.

Det ærede Medlem ironiserede, tør jeg vel nok sige, over en bestemt Paragraf i det foreliggende Lovforslag, og jeg er jo ganske i Almindelighed klar over, at dette at ironisere, naar man ellers har Evne dertil, er et meget taknemmeligt Hverv. Jeg skal

ikke indlade mig derpaa, fordi jeg tror at mangle Evne dertil, men jeg vil sige, at dette er et meget alvorligt Forslag, og jeg skulde mene, at det egner sig til alt andet end til at ironisere over. Angaaende det specielle Punkt, jeg her sigter til, Omtalen af § 33, Mindreaarighedsbestemmelsen, vil jeg sige, at det er jo muligt, at de Udtryk, der ere brugte i Paragraffen, ikke ere de heldigst valgte. Men naar det ærede Medlem, der sidst talte, for at opponere mod Forslaget griber til den Udvej, hvad der er sket i et bestemt Ændringsforslag, at henviser til, at dette Forhold kan ordnes ved en Politivedtægt, saa synes jeg, at det er en meget daarlig Udvej. Det er da langt bedre at have faste Regler for hele Landet ogsaa paa dette Omraade, saaledes at det vides, hvorledes Lovgivningsmagten ser derpaa.

Den ærede sidste Taler begyndte med at rose Afholdsbevægelsen og udtalte i den Forbindelse, at den havde haft stor Indflydelse og gjort store Fremskridt, og at det derfor var unødvendigt nu at gaa til Lovgivningsregler for at indskrænke Drikkeriet. Ja, det er jo meget godt at blive rost, og det holde vi vist alle sammen af, men jeg synes nok, at Rosen blev noget betinget i dette Tilfælde, jeg maa nemlig gøre opmærksom paa, at Hovedorganisationerne for Afholdsforeningerne netop gentagende have udtalt, at Afholdsforeningerne som saadanne ønske, at Folketingets Affattelse af dette Lovforslag bliver ført igennem til Lov. Det er en ganske klar Udtalelse, der ikke er til at komme udenom. Man kan ikke i samme Øjeblik, man roser Afholdsbevægelsen, stille den op som en Modvægt mod Lovgivningsarbejdet paa dette Omraade, thi Afholdsforeningernes Hovedorganisationer have, som sagt, bestemt udtalt sig til Fordel for, ja, accepteret det Forslag, der er vedtaget af Folketinget. — Den ærede sidste Taler gik i Grunden noget videre, end jeg i hans Sted vilde være gaaet, paa dette bestemte Omraade, idet han under Omtalen af Afholdsforeningerne udtalte: Lad det gode og det onde kæmpe Kampen ud her i denne Verden. Jeg tror ikke, at dette at drikke Spiritus er noget ondt, det har jeg aldrig sagt, men jeg siger, at det er noget meget farligt, og i mange Tilfælde bliver det til noget overordentlig ondt. Men den sidste ærede Taler talte ganske i Almindelighed om det gode og det onde, og jeg maa antage, at han hermed mente spiritusfrie Beværtninger og Spiritusbeværtninger, og det var der, han satte Pointen, det er her, der er Tale om